

674.
Uskela.

dom på auktion och inropades af bonden Jaano i Karvaskylä by af Uskela för 16 mark, priset för en tunna spannmål. Denne öfvertalades af prosten Oskar Ingelius att afstå yxan för inköpspriset, hvilket museet erlade den 6 November 1867. Ver. Bok, s. 308 o. 332. Färlings kat., n. 796. Enl. musei räkensk. inlöst genom doktor H.A.Reinholm 14/IV 1869.

675.
Gustaf Adolf.

Fem st. glasmålningar, föreställande 2 polska och 3 svenska(?) ryttare och utgörande återstoden af en större samling glasmålningar, som förvarats i Gustaf Adolfs kyrka. Härstamma troligen från Karl X Gustafs tid. Förärade 1867 af Packhusinspektorn i Wiborg D.A.Hirn. Ver. Bok, s. 312 o. 337; Färlings kat., n. 987-91.

676.
Walkjärvi.

Etnografiska föremål från Walkjärvi, förärade af filosofie kandidaten J.M.Salenius 1867 och bestående af:

- 1) 2 st. hvita förkläden (esiliina l. peretniekka), det ena med kanter och 4 tvärränder af gråa spetsar, det andra med hvita fransar samt tvärränder dels af gråa spetsar (2 ränder) dels af utsydda brandgula sirater; dessa numera gammalmodiga förkläden begagnas endast af gamla qvinnor, hvilka sjelfva förfärdiga spetsarna (pitsi l. nyytinki) med
- 2) Knyppealdyna (nyytinkikone l. n.-pussi), som

676.
Walkjärvi.

numera icke anträffas i många gårdar, likasom äfven konsten att knypla besittes af få. De sidopinnar, mellan hvilka trådarna flyttas under knytningen, utgöras oftast af 2 svinbetar och i st. för nålar. som finnas på denna dyna, begagnas refben af fisk. Då knytningen skall begynna, bindes dynan vid en släⁿdas lapa, likasom totten(kuontalo) vid spånaden. Förr, då äfven dukar kantade med spetsar af oblekt garn begagnades, kunde hvarje kvinna knypla.

3) Aflång näsduk, hvars begge ändar äro broderade med rödt och grönt yllegarn i mönster samt försedda med gröna yllefransar. De begagnas icke mera, utan gå såsom andra gammalmodiga klädesplagg från hand till hand. Då brudar uppsamla(susivat) gåfvor af släktingar och bekanta, få de sådana näsdukar, gammalmodiga förkläden mm.; på bröllopet höjas de sedan, den ena efter den andra på ett piskskaft och den af gästerna, hvars namn dervid uppropas, tillfaller gåfvan.

4) Vyölaudat, till antalet 4 eller 6, utgörde antagligen den äldsta band- l. bälteväfnadsmaskin i dessa nejder. Under väfvandet klafsade små bräderna turvis än i vertikal än i horisontel ställning och göra samma tjänst som

5) Vyöpirta, en bandväfningsmethod, som utträngt den förra. Början af bältet fästes i väggen.

6) Slända (keträpuu), som numera undantränges af vokki eller rukki, men ännu med förkärlek begagnas af gamla qvinnor. Under spånaden sitter spinnerskan på den horisontelt böjda delen

676.

Walkjärvi.

af keträpuun kanta. Trissan (keträ), som är träd på värttinäs nedra ända, är vanligen af tegelbränd lera, för att genom sin tyngd åstadkomma häftigare svängningar, då spinnerskan höjande handen låter sin värttinä trissa omkring.

7) Väfvets bälte (Viron vyö) af omkring 3 alnars längd och 3 tumms bredd, färgen öfvervägande röd och gul; begagnades förr af qvinnor såsom pelsbälte om vintern.

8) Trädstock (pulvana), på hvilken den qvinliga hufvudbonaden huntu formas och stärkes.

9) Hårbindel (säppäl), som förr begagnades af ogifta skriftgångna flickor och knäptes kring det på bakhufvudet hopvirade håret så att låset kom under; inuti och omkring hårflätan fästades rödt kläde, som fasthölls af denna pålagda bindel; de vidfästade tinanastat och lukot götos bönderne sjelfva. En sådan hårbonad begagnades blott vid högtidliga tillfällen; numera alls icke.

10) Manliga skodon af läder, s.k. upokkaita, hvilka fordom utgjorde männernes allmännaste skoplagg och af hvar och en sjelf fabricerades; nu ser man blott någon gammal man tråda i dessa enkla skodon. Den lilla messingsöglan, som finnes i ena ändan af remmarne, kallas sirkka.

11) Qvinliga skodon, s.k. kurpposia, af läder, näst virsut troligen qvinnornas äldsta skoplagg i dessa trakter; förr begagnades läderskodon blott om vintern, om sommaren - äfven vid högtidliga tillfällen - alltid virsuja.

12) Helgedagsskor af läder, kantade med rödt

676.
Walkjärvi.

saffian, s.k. kotikkaita; de äro ur modet, få karlar kunna numera göra göra dem och ingen qvinna sätter dem mera på foten. Ver.Bok,s. 324; Färlings kat.,n.2017-29.

677.
Wesilaks.

En "stridsyxa och tre spjut", funna å Suomela rusthåll i Wesilaks och förärade af possessionaten E,Bergius genom student Gustaf Ticklén den 16 Febr. 1867. Yxan och det minsta af spjuten hittades Juni 1865 i ett af smärre runda stenar bestående och af större tillspetsade likasom kringgårdadt rös af 2 a 3 alnars diameter och 1 a 2 kvarters höjd, de andra spjuten hittades i Oktober 1866 vid plöjning af en åker. Ver. Bok,s.326. Om dessa fornsakers öde lemna Ignatii och Färlings kataloger ingen upplysning.

678.
Räisälä.

Två stycken af det ornerade bronsbeslaget till en knifslida, funna i Räisälä. Ignatii katalog, n. 293; Färlings kat.,n.1925. Jordfynd, tillvarataget en.igt Ignatii uppgift af doktor Reinholm.

679.
Åbo.

Fingerring af guld, å hvilken ses en framställning af madonnan i halffigur med Jesusbarnet, som smekande slingrar armarna kring